

Súd: Okresný súd Námestovo
Spisová značka: DK-7C/4/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5423200281
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 10. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Rastislav Plutinský
ECLI: ECLI:SK:OSNO:2023:5423200281.8

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Námestovo v právnej veci žalobcov: 1/ X. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom I., O. XXX/XXX, 2/ F. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom I., O. XXX/XXX, 3/ F. I., nar. XX.XX.XXXX, bytom B., B. 91/9, žalobcovia 1/ - 3/ zastúpení: Advokátska kancelária SLAMKA & Partners s.r.o., so sídlom 026 01 Dolný Kubín, Radlinského 1735/29, IČO: 50 120 000, proti žalovanej: F. A., nar. XX.XX.XXXX, bytom X. XXX, zastúpenej JUDr. Michaelou Pagáčikovou, advokátkou s miestom výkonu činnosti 026 01 Dolný Kubín, Radlinského 47, v spore o určenie vlastníctva, takto

rozhodol:

I. Súd u r č u j e, že pozemok E-KN parc. č. 733 o výmere 510 m² - záhrada, zapísaný na LV č. XXXX pre obec a k.ú. I., okres Dolný Kubín v podiele 2/3-tiny, patrí do podielového spoluvlastníctva žalobcov v 1/, 2/ a 3/ rade, a to každému v podiele 1/3-tina.

II. Súd p r i z n á v a žalobcom v 1/, 2/ a 3/ rade voči žalovanej nárok na náhradu trov konania vo výške 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou doručenou tunajšiemu súdu elektronicky dňa 08.03.2023 sa žalobcovia 1/ až 3/ (ďalej len „žalobcovia“) prostredníctvom svojho právneho zástupcu proti žalovanej domáhali určenia, že pozemok E-KN parc. č. 733, o výmere 510 m² záhrada, zapísaný na LV č. XXXX, pre obec a k. ú. I., okres Dolný Kubín v podiele 2/3-tiny, patrí do podielového spoluvlastníctva žalobcov 1/, 2/ a 3/ a to každému v podiele 1/3-tina, ako aj náhrady trov tohto konania.

2. Žalobu žalobcovia odôvodnili tým, že predmetný pozemok nadobudli v podiele 2/3, a to na základe osvedčenia o dedičstve č. 1206/96 po poručiteľovi P. T., ktoré rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 02.06.2003. Spolu s predmetným pozemkom, ktorý v danom čase tvoril spoločný dvor k rodinnému domu súp. č. 154 a bol zapísaný na vtedajšom LV č. XXX k. ú. I., nadobudli žalobcovia aj rodinný dom súp. č. 154, ku ktorému bola jediná prístupová cesta po predmetnom pozemku, ako aj hospodárske stavby s vonkajšími úpravami, ktoré stoja na predmetnom pozemku. Žalobcovia svoj návrh ďalej dôvodili tým, že pri pozemkových úpravách ROEP v obci I., ktoré vyhotovoval geodet Ing. Jaroslav Kutlík, došlo k chybe, kedy boli 2/3-tiny z predmetného pozemku, nesprávne zapísané na V. A., v tom čase už zomrelý, pričom tento mal vlastníť len podiel o veľkosti 1/3-tiny spoločného dvoru, t. j. predmetného pozemku. Skutočnosť, že došlo k pochybeniu spracovateľa pozemkových úprav a zhotoviteľa diela ROEP Ing. Jaroslava Kutlíka potvrdzuje jeho vyjadrenie, ktoré písomne potvrdil listom zo dňa 21.10.2022, označenom ako „Vyjadrenie zhotoviteľa chybného zápisu v katastri, v k. ú. I.“. Ihneď ako žalobcovia túto skutočnosť zistili sa domáhali nápravy a zvolali jednanie na Okresnom úrade, katastrálny odbor v Dolnom Kubíne, za účelom opravy chybného zápisu v katastri v k. ú. I.. Na ústnom prejednaní veci dňa 18.10.2022, žalovaná odmietla akceptovať doklady, preukazujúce vlastníctvo žalobcov a žalobcovia boli odkázaní vedúcou katastrálneho odboru na podanie žaloby na súd. Ďalej v návrhu žalobcovia tvrdia, že sa až do podania žaloby pokúšali

o mimosúdne riešenie tejto veci, avšak žalovaná odmietala akúkoľvek mimosúdnu dohodu a z jej strany bola účelovo spísaná zmluva, ktorou prevádza predmetný pozemok na tretiu osobu, o čom svedčí plomba na liste vlastníctva, vyznačená na základe V 302/2023. Vzhľadom na túto skutočnosť boli nútení okamžite podať žalobu o určenie vlastníctva, ako aj návrh na vydanie neodkladného opatrenia, pretože je preukázateľne ohrozené ich vlastnícke právo. Napokon žalobcovia vo svojom návrhu uviedli, že aj keď je z vyjadrenia zhotoviteľa ROEP, ako aj z dokladov, ktoré tvoria jeho prílohu zrejme, že vlastníctvo k predmetnému pozemku v podiele 2/3-tiny, je zapísané na žalovanú nesprávne a teda preukázateľne patrí žalobcom, na potvrdenie tejto skutočnosti si žalobcovia dávajú vyhotoviť znalecký posudok, ktorý bude súdu doložený ihneď po jeho vyhotovení. Na základe uvedeného aj s ohľadom na to, že žalobcovia majú naliehavý právny záujem na podaní určovacej žaloby ako aj na podanie neodkladného opatrenia (pozn. súdu - o ktorom bolo rozhodnuté uznesením tunajšieho súdu sp. zn. DK-7C/4/2023 zo dňa 22.03.2023), pretože v prípade, by takúto žalobu nepodali, je ich vlastnícke právo ohrozené a taktiež skutočnosť, že žalovaná ako zapísaná vlastníčka toto vlastníctvo účelovo prevádza na tretiu osobu, podporuje naliehavý právny záujem na konaní o predmetnej žalobe o určenie vlastníctva.

3. Ako prílohy žaloby žalobcovia súdu doručili nasledovné listinné dôkazy: osvedčenie o dedičstve č. 1206/96, vyjadrenie zhotoviteľa chybného zápisu v k. ú. I. spolu s prílohami, list Okresného úradu Dolný Kubín, katastrálneho odboru zo dňa 16.09.2022, LV č. XXXX s plombou vyznačenou na základe V 302/2023, LV č. XXXX, osvedčenie o dedičstve po P. T..

4. Žalovaná sa k žalobe vyjadrila prostredníctvom svojho právneho zástupcu podaním doručeným tunajšiemu súdu elektronicky dňa 12.04.2023, ktorým namietala právny základ žaloby v celom rozsahu a uplatnený nárok žalobcov neuznala, nakoľko je vlastníčkou spornej nehnuteľnosti tak, ako je špecifikovaná v žalobe a tak ako tomu svedčí aj zapísaný stav evidovaný v katastri nehnuteľností. Uviedla, že vlastníctvo k predmetnému pozemku nadobudla v dedičskom konaní po neb. poručiteľovi V. A. nar. XX.XX.XXXX, zomr. XX.XX.XXXX. Základné dedičské konanie bolo vedené Okresným súdom Dolný Kubín pod č. konania D 131/84, kde ako dedičia prichádzali do úvahy traja synovia poručiteľa a žalovaná ako manželka poručiteľa. Dedičia sa v dedičskom konaní dohodli, že dedičstvo po nebohom nadobudla okamihom smrti poručiteľa jeho manželka, t. j. žalovaná. Nakoľko sporný pozemok spolu s ďalšími pozemkami nebol v základnom dedičskom konaní zrejme nedopatrením vyporiadany, následne bola táto časť dedičstva prejednaná v dedičskom konaní vedenom na Okresnom súde Dolný Kubín pod sp. zn. 6D/111/2018, kde sa opätovne tí istí dedičia dohodli na prenechaní dedičstva F. A. - dedičstvo tak bolo žalovanej opätovne potvrdené Uznesením Okresného súdu Dolný Kubín sp. zn. 6D/111/2018-20 vydaného prostredníctvom notára vykonávajúceho funkciu súdneho komisára JUDr. Mgr. Petrom Mensatorisom dňa 17.10.2018, ktorý nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 28.11.2018. V prospech jej vlastníctva tak svedčí fakt, že svoje vlastníctvo odvodzuje od okamihu smrti poručiteľa, nakoľko jej vlastníctvo bolo deklaratórne potvrdené i v dedičskom konaní. Poukázala na to, že zapísaný stav ktorý je evidovaný v katastri nehnuteľností - teda majetkovo - právne vzťahy, ktoré sú v katastri nehnuteľností evidované, je nutné považovať za správne, v zmysle princípu materiálnej pravdy a ochrany dobromyseľného nadobúdateľa a to až do okamihu, kedy osoba spochybňujúca pravdivosť zapísaného stavu v katastri nehnuteľností, relevantným dôkazom jednoznačne nepreukáže opak, resp. nepravdivosť zápisu. Žalovaná je toho právneho názoru, že tvrdenia žalobcov a predložené listiny nepreukazujú nesprávnosť majetkovo - právnych vzťahov evidovaných v katastri nehnuteľností, nakoľko žalobcovia nepredložili žiadne relevantné dôkazy preukazujúce právny titul nadobudnutia vlastníctva ku spornému pozemku tak ako sa jeho určenia domáhajú podanou žalobou a zároveň žalobcami predložené listiny neosvedčujú ani existenciu naliehavého právneho záujmu na takomto určení, ako základný hmotnoprávny predpoklad pre rozhodnutie súdu o určovacej žalobe. Nesúhlasí ani s tvrdením žalobcov, že vlastnícke vzťahy žalovanej mali byť do katastra nehnuteľností zapísané nesprávne, pochybením komisie ROEP, a teda nesúhlasí s tvrdením, že by nadobudla vlastníctvo k sporným nehnuteľnostiam neoprávnene, teda bez právneho titulu. Poukazuje, že listina, resp. vyjadrenie zhotoviteľa ROEP pána Ing. Jaroslava Kutlíka má charakter ničím nepodloženého tvrdenia a sama o sebe neobsahuje žiadny relevantný doklad, na základe ktorého by bolo možné vlastníctvo žalobcov tak ako sa ho domáhajú, uznať príp. vlastnícke právo žalovanej spochybníť. Žalobcovia v podanej žalobe ďalej tvrdia, že žalovaná sa s nimi odmietla dohodnúť, resp. že odmietla akceptovať ich vlastníctvo na ústnom prejednaní veci na Okresnom úrade Dolný Kubín vykonanom dňa 18.10.2022. V tejto súvislosti však poukazuje na to, že žalobcovia okrem svojich ničím nepodložených tvrdení nepredložili žalovanej žiaden relevantný dôkaz potvrdzujúci nespornosť nimi deklarovaného vlastníctva či dôkaz preukazujúci, že právny predchodca, od ktorého žalovaná odvodzuje svoje vlastnícke nároky neb. poručiteľ Štefan A., nar. XX.XX.XXXX, zomr. XX.XX.XXXX, by si predmet svojho vlastníctva prisvojil

neoprávnené. V tejto súvislosti poukazuje na fakt, že žalobcovia v podanej žalobe výslovne uvádzajú, že skutočnosť, že došlo k pochybeniu spracovateľa pozemkových úprav a zhotoviteľa diela ROEP Ing. Jaroslava Kutlíka potvrdzujú len jedinou listinou, a to písomným vyjadrením, ktoré je prílohou žaloby a je datované k 21.10.2022. Žalovanej bola táto listina doručená spolu so žalobou, nakoľko predmetná listina bola vyhotovená až ku dňu 21.10.2022. Žalovaná dovedy nemala vedomosť o týchto tvrdeniach pána Kutlíka. Pán Kutlík ani žiaden iný člen komisie ROEP nikdy riadne neinformoval žalobkyňu o možných pochybeniach pri zhotovení ROEP. Rozporuje aj skutkové tvrdenia žalobcov, ktorí uvádzajú, že zapísaný stav v katastri nehnuteľností vo vzťahu k spornej nehnuteľnosti, ktorá je predmetom žaloby a k určeniu vlastníckych vzťahov je nesprávny, nakoľko sa takéto tvrdenia nezakladajú na pravde a žalobcovia ich nepodložili relevantnými dôkazmi. Z rovnakých dôvodov rozporuje pravdivosť i písomného vyjadrenie Ing. Jaroslava Kutlíka zo dňa 21.10.2022 predloženého zo strany žalobcov. Je toho názoru, že žiadnej fyzickej osobe neprislúcha kompetencia hodnotiť vlastnícke vzťahy ani právnu otázku oprávneného vlastníctva k sporným pozemkom, nakoľko schválený register ROEP je podľa dikcie ust. § 7 ods. 5 zákona č. 180/1995 Z.z. verejnou listinou a je podkladom pre zápis právnych vzťahov k nehnuteľnostiam do katastra nehnuteľnosti. Rozhodnutia prijaté v rámci ROEP, ktorými sa zastabilizovali a ustálili vlastnícke vzťahy k pozemkom nemožno označiť za nesprávne či nezákonné, len na základe ničím nepodložených tvrdení. Osoba ktorá spochybňuje správnosť zápisov vykonaných v katastri nehnuteľností a rozhodnutí prijatých v rámci ROEP má dôkazné bremeno, resp. zákonnú povinnosť relevantnými a zákonnými dôkazmi preukázať ich nesprávnosť, preto trvá na tom, aby žalobcovia predložili relevantné dôkazy spochybňujúce vlastnícke právo žalovanej, resp. dôkaz preukazujúci vlastníctvo žalobcov ku spornej nehnuteľnosti, nakoľko žalobcovia doposiaľ súdu prekladali len ničím nepodložené tvrdenia, ktoré však bez relevantných dôkazov nie sú a nemôžu byť podkladom pre vykonanie zmeny vlastníckych vzťahov v katastri nehnuteľností. Napokon žalovaná vzniesla námietku nedostatku identifikácie sporných pozemkov, nakoľko v podanej žalobe a priložených dokumentoch žalobcov absentuje presná identifikácia sporného pozemku, na základe ktorej by bolo možné jednoznačne identifikovať podiel na spornej nehnuteľnosti zapísanej v registri „E“ KN, ku ktorej sa žalobcovia domáhajú určenia vlastníctva a nie je tak možné jednoznačne tento podiel stotožniť s pozemnoknižnými parcelami zapísanými na PK prot. 750 a 844. Nakoľko v priebehu rokov došlo k viacerým prečíslovaniam pôvodných pozemnoknižných parciel považujú za potrebné, aby žalobcovia relevantnými dôkazmi preukázali, že nehnuteľnosti, ktoré boli v minulosti evidované na pozemnoknižnej vložke na PK prot. 844 a 750 sú skutočne totožné so spoluvlastníckym podielom parcely registra „E“ KN parc. č. 733 k. ú. I., ku ktorej určenia vlastníctva sa žalobcovia podanou žalobou domáhajú, a teda v tomto smere však žalobcovia neprodukovali absolútne žiaden dôkaz. Podľa jej právneho názoru, tvrdenie žalobcov o totožnosti pozemkov uvádzaných ako tzv. pozemnoknižné parcely na meno poručiteľa P. T., od ktorého žalobcovia odvodzujú svoje údajné vlastníctvo s pozemkom vo vlastníctve žalovanej evidovanej ako parcela registra „E“ KN sa javí ako ničím nepodložené, keďže žalobcovia v tomto smere nepredložili súdu absolútne žiaden dôkaz, v zmysle ktorého by preukázali jednoznačnú totožnosť pozemkov evidovaných na PK vložkách a spornej parcely registra „E“ KN. Zároveň žalobcovia nepredložili súdu žiaden dôkaz, v zmysle ktorého by vedeli jednoznačne preukázať svoje vlastnícke právo resp. vlastnícke právo ich právneho predchodcu práve k spoluvlastníckemu podielu tak ako je špecifikovaný v petite žaloby. Z informácií poskytnutých žalobcom je zrejmé, že žalobca spochybňuje stav zapísaný v katastri nehnuteľností, avšak v priebehu rokov došlo k množstvu prečíslovaní pozemkov, k množstvu prevodov, či k rôznym zmenám v zápisoch údajov v katastri nehnuteľností a bez presnej identifikácie vykonanej znalcom nie je možné ani jednoznačne stotožniť a identifikovať jednotlivé nehnuteľnosti tak ako to žalobcovia v podanej žalobe uvádzajú. V danom prípade žalobcovia síce tvrdia, že sa domnievajú, že sporná nehnuteľnosť by mala patriť v časti 2/3- iny práve im, zároveň o pravdivosti takýchto tvrdení nepredložil žiaden relevantný dôkaz, takisto v žalobe absentuje presná identifikácia pozemkov, nakoľko v žalobnom petite sa uplatňuje vlastnícke právo k parcele registra „E“ KN a žalobcovia si uplatňujú vlastnícke právo opierajúc sa o staršie pozemnoknižné protokoly a pozemnoknižné mapy, z ktorých nie je možné jednoznačne a bez akýchkoľvek pochybností odvodiť, že pozemky evidované v pozemnoknižných vložkách uvádzaných žalobcami sú totožné so spoluvlastníckym podielom k pozemku registra „E“, ktorý je predmetom žaloby. Samotné tvrdenia žalobcov spochybňujúce vlastníctvo žalovanej bez toho, aby žalobcovia v tomto smere predložili nespochybiteľný dôkaz potvrdzujúci pravdivosť ich tvrdení a jednoznačne preukazujúci ich vlastníctvo a bez predloženia relevantného dôkazu, z ktorého by bola možná identifikácia resp. stotožnenie pozemkov vo vlastníctve poručiteľa a pozemkami uvádzanými v petite žaloby, ku ktorým si žalobcovia uplatňujú vlastnícke práva, nemajú charakter dôkazu, ale len dôkazom nepodložených tvrdení, ktoré touto cestou rozporuje. V zmysle princípu materiálnej pravdy je nutné stav zapísaný v katastri nehnuteľností

považovať za správny, nakoľko zápis bol realizovaný príslušnou inštitúciou - štátnym orgánom, ktorému samotný zákon zveruje kompetenciu vykonávania zápisov, evidencie vlastníckych vzťahov a s tým spojené vykonanie kontroly nadobúdacích listín. Pokiaľ bolo vlastnícke právo žalovanej nesporne potvrdené vykonaním príslušného zápisu v katastri nehnuteľností príslušným štátnym orgánom a vyznačením vlastníckeho práva na príslušnom LV, považujú túto samotnú skutočnosť za dostatočný dôkaz o existencii vlastníckeho práva. Pokiaľ žalobcovia spochybňujú správnosť údajov evidovaných v katastri nehnuteľností, dôkazné bremeno spočíva na nich a je teda ich zákonnou povinnosťou o týchto tvrdených skutočnostiach predložiť dôkazy, nakoľko bremeno dôkazu pri vyvracaní pravdivosti údajov uvedených v katastri nehnuteľností vždy zaťažuje toho, kto správnosť zápisu spochybňuje. Poukázala na to, že majetkovo - právne vzťahy medzi účastníkmi boli dlhodobo nesporné a veľmi jednoznačne zapísané v katastri nehnuteľností. Žalovaná odvodzuje svoje vlastnícke právo k pozemku, ktorý je predmetom tohto sporu, okamihom smrti poručiteľa, ktorá nastala ešte v roku 1984, hoc jej vlastníctvo bolo potvrdené deklaratórnym rozhodnutím súdu až v novembri 2018 a samotná žaloba bola zo strany žalobcov podaná tunajšiemu súdu až v roku 2023, z čoho je zrejmé, že žalovaná i jej právny predchodca nerušene užívali sporný pozemok v dobrej viere ako svoj vlastný po dobu niekoľkých desaťročí, čím evidentne minimálne naplnili zákonné podmienky pre vydržanie vlastníctva, čo žalobcovia až do podania žaloby resp. do roku 2022, kedy vec riešil Okresný úrad Dolný Kubín de facto žiadnym právne relevantným spôsobom nenamietali. Žalovaná je toho názoru, že samotný fakt, že žalovaná a jej právny predchodca boli nerušenými a dobromyseľnými vlastníkmi spornej nehnuteľnosti po dobu niekoľkých desaťročí zakladá nadobudnutie vlastníckeho práva vydržaním, v zmysle ust. § 134 ods. 1 OZ. S ohľadom na túto skutočnosť navrhuje, aby sa súd v procese rozhodovania vyporiadal i s prejudiciálnou otázkou - či došlo na strane žalovanej k naplneniu zákonných požiadaviek pre aplikáciu ust. § 134 ods. 1 OZ a teda či zo strany žalovanej došlo k vydržaniu vlastníckeho práva, nakoľko s ohľadom na splnenie zákonných podmienok vydržania sa rozhodovanie o žalobcami podanej žalobe javí ako neoprávnený zásah do vlastníctva osoby, ktorá svoje vlastníctvo nadobudla zákonným spôsobom, t. j. vydržaním ako dôsledok oprávnenej a narušenej držby po zákonom stanovenú dobu. Žalovaná vo svojom vyjadrení vzniesla aj námietku neexistencie naliehavého právneho záujmu žalobcov na požadovanom určení, ako základný hmotnoprávny predpoklad pre vyhovieť určovacej žalobe. V danom prípade neexistuje na strane žalobcov naliehavý právny záujem na určení, že sporná nehnuteľnosť im v požadovanom podiele patrí. Je toho názoru, že pre vydanie určovacieho výroku akého sa domáhajú žalobcovia v tomto momente, neexistuje naliehavý právny záujem, keďže vlastníctvo žalovanej, resp. jej právneho predchodcu, je minimálne od roku 2005, kedy prebehla ROEP nesporné. Súd by takýmto výrokom definitívne nevyriešil žiadnu právnu otázku naliehavého významu, len by nastolil stav právnej neistoty a v rozpore so zásadou ochrany dobromyseľného nadobúdateľa a v rozpore s princípom právnej istoty by vyvolal stav právnej neistoty na strane žalovanej ako dlhoročnej vlastníčky, ktorá v dobrej viere dlhodobo predmetný pozemok užíva ako vlastný v dobrej viere, že ho nadobudla smrťou poručiteľa od roku 1984 a v dobrej viere, že jej vlastníctvo potvrdila aj prebiehajúca ROEP v roku 2005. S ohľadom na uvedené skutočnosti považuje nárok uplatnený žalobou za nedôvodný, nemajúci oporu v platnom práve, a preto navrhuje, aby súd návrh ako nedôvodný v celom rozsahu zamietol a s poukazom na ust. § 255 Civilného sporového poriadku č. 160/2015 Z.z. a aby zaviazal žalobcov 1 až 3, aby spoločne a nerozdielne uhradili žalovanej trovy súdneho konania v rozsahu 100 %.

5. K vyjadreniu žalovanej k žalobe sa žalobcovia vyjadrili prostredníctvom svojho právneho zástupcu podaním doručeným tunajšiemu súdu elektronicky dňa 30.06.2023 (tzv. replika). Žalobcovia uviedli, že trvajú na všetkých skutočnostiach uvedených v žalobe. Vyjadrenie žalovanej považujú za účelové, nakoľko tá sa prostredníctvom svojej zástupkyne venuje rôznym obštrukčným skutočnostiam dôležitým pre zákonne nadobudnutie vlastníctva, avšak tieto podľa názoru žalobcov nemajú právnu silu spochybníť dôvodnosť žalobného návrhu. Žalobcovia uvádzajú, že vo veci oslovili znalca Ing. Bujnáka na vypracovania znaleckého posudku na skutočnosti preukazujúce dôvodnosť žaloby, ktorý uskutočnil obhliadku na mieste samom a taktiež navštívil kataster nehnuteľnosti v Dolnom Kubíne dňa 16.06.2023 s tým, že sa ospravedlňoval, že sa z dôvodu pracovnej zaneprázdnenosti nemohol tomuto prípadu venovať skôr. Pri návšteve znalca Ing. Bujnáka právneho zástupcu žalobcov tento uviedol, že znalecký posudok bude zaslaný právnenému zástupcovi žalobcov do 30 dní, do 16.07.2023. Podľa názoru žalobcov je tento dôkaz rozhodujúci pre objektívne rozhodnutie vo veci samej, a preto v súlade s tvrdeniami v žalobe navrhujú, aby súd vytyčil pojednávanie po doručení znaleckého posudku a po vykonanom dokazovaní rozhodol v zmysle žalobného návrhu.

6. K uvedenému vyjadreniu žalobcov sa žalovaná vyjadrila prostredníctvom svojho právneho zástupcu podaním doručeným tunajšiemu súdu elektronicky dňa 17.07.2023 (tzv. duplika). Žalovaná v tejto súvislosti uviedla, že žalobcovia tomto smere neprodukovali žiaden dôkaz preukazujúci totožnosť pozemkov uvádzaných žalobcami ako tzv. pozemno-knižné parcely s pozemkami registra „E“ KN vo vlastníctve žalovanej. Z podania žalobcov označeného ako „Replika žalobcov“ je zrejmé, že žalobcovia nepredkladajú súdu žiadne nové relevantné dôkazy či listiny majúce povahu dôkazu, nakoľko opäť predkladajú len ničím nepodložené tvrdenia. Zároveň žalobcovia v podanej replike uvádzajú, že najneskôr do 16.07.2023 právnenému zástupcovi žalobkyne dodatočne predložia znalecký posudok, ktorý má preukazovať nimi uvádzané tvrdenia, predmetný znalecký posudok však nebol doposiaľ žalovanej resp. právnej zástupkyňi predložený, preto sa k ničím nepodloženým skutkovým tvrdeniam žalobcov nedokázu v tomto štádiu konania bližšie vyjadriť. Zotrváva na vyjadrení, že nadobudla sporný pozemok v dobrej viere a teda ho v dobrej viere ako vlastník dlhodobo užíva, pričom vlastníctvo nadobudla právnym titulom dedenia, okamihom smrti poručiteľa - manžela v roku 1984, pričom jej vlastníctvo potvrdila aj prebiehajúca ROEP v roku 2005. Poukazuje, že dôkazné bremeno spočíva na pleciach žalobcov. Bolo úlohou žalobcov, aby súdu predložili dostatočne preukazné doklady potvrdzujúce ich domnelé vlastníctvo a stotožňujúce sporný pozemok registra „E“ KN s pozemnoknižnými parcelami, tak ako to v podanej žalobe deklarujú. Vzhľadom k tomu, že predmetom konania sú podiely na pozemnoknižných parcelách, žalobcovia boli podľa jej právneho názoru povinní k žalobe pripojiť aj aktuálnu identifikáciu parciel podľa stavu PK, čo však neurobili, a teda prípade absencie aktuálnej identifikácie parciel alebo iného relevantného dôkazu, napr. znaleckého posudku z odboru geodézie a kartografie, nemajú žalobcovia 1-3 argumenty preukazujúce pravdivosť svojich skutkových tvrdení. Ďalej uviedla, že vzhľadom k tomu, že vlastnícke právo sa nepremlčuje, nemôžu žalobcovia 1 - 3 argumentovať hrozbou premĺčania či krátkosťou času na prípravu žaloby a podkladov k žalobe resp. nedostatkom času pre vypracovanie znaleckého posudku, tak ako to podsúvajú v podanej replike, preto nemožno racionálne vysvetliť, prečo podali žalobu bez relevantného dôkazu, zároveň však s ohľadom na túto okolnosť ani žalovaná nemá možnosť vyjadriť k zatiaľ nepredloženým dôkazom či k nepredloženému znaleckému posudku. Žalobcovia nesú bremeno dokazovania, a teda pokiaľ si chceli nechať vypracovať vo veci súkromný znalecký posudok, s ohľadom na kontradiktórnosť konania ho už mohli dať vypracovať pred podaním žaloby, resp. žalobcovia mali dokonca zákonnú povinnosť predložiť znalecký posudok súdu spolu s podanou žalobou, tak ako to vyžaduje procesné ust. § 209 CSP. Vo vzťahu k obsahovej stránke podanej žaloby a žalobcami podanej repliky uvádza, že zotrváva na námietke nedostatku naliehavého právneho záujmu a súčasne navrhuje uplatniť ustanovenie § 134 ods. 1 Občianskeho zákonníka č. 40/1964 Zb. v znení neskorších predpisov (ďalej iba OZ) o vydržaní, nakoľko je evidentné, že na strane žalovanej sú naplnené všetky zákonom požadované náležitosti pre vydržanie vlastníckeho práva ku spornej nehnuteľnosti. Uviedla, že len samotné tvrdenia žalobcov, ktorí sa domnievajú, majú právny nárok domáhať sa určenia vlastníctva ku spornej nehnuteľnosti, nezakladajú automaticky tzv. naliehavý právny záujem na podanie určovacej žaloby, obzvlášť za predpokladu, že ani nebohý právny predchodca žalobcov počas svojho života nikdy nevykonal žiaden právny úkon, ktorým by sa domáhal určenia, resp. vyjasnenia sporných majetkových vzťahov, a preto majú za to, že majetkové vzťahy k nehnuteľnosti, ktorá je predmetom žaloby, je nutné považovať za nesporné. S ohľadom na uvedené skutočnosti možno konštatovať, že žalobcovia nepreukázali naliehavosť právneho záujmu na určení, ako základného zákonného predpokladu podania a úspešnosti určovacej žaloby. Je toho názoru, že na strane žalovanej minimálne boli splnené zákonom požadované podmienky pre vydržanie vlastníckeho práva ku spornej nehnuteľnosti, s ohľadom na fakt, že žalovaná nadobudla vlastníctvo v dedičskom konaní po neb. poručiteľovi V. A. nar. XX.XX.XXXX, zomr. XX.XX.XXXX. Minimálne od tohto okamihu sa žalovaná ako výhradná dedička v dobrej viere domnievala, že jej vlastníctvo po nebohom manželovi patrí a teda majetok po nebohom manželovi užívala v dobrej viere domnievajúc sa, že je oprávnenou vlastníčkou. V prospech vlastníctva žalovanej tak svedčí fakt, že svoje vlastníctvo resp. svoju dobromyseľnú nerušenú držbu odvodzuje od okamihu smrti manžela, teda od roku 1984 (teda bezmála 40 rokov spätne) žalovaná užívala predmetný pozemok v dobrej viere, že jej tento pozemok patrí. Pokiaľ žalovaná nadobudla (ako výlučná dedička) vlastnícke právo k celému majetku po nebohom manželovi okamihom jeho smrti, t. j. v roku 1984, tak min. do roku 1994 (t. j. uplynutím 10 ročnej vydržacej lehoty) žalovaná splnila zákonné podmienky pre vydržanie vlastníckeho práva k pozemku, ktorý je predmetom žaloby, hoci sa žalobcom nadobudnutie vlastníctva žalovanou javí ako sporné. Taktiež poukázala na skutočnosť, že žalobcovia odvodzujú svoje vlastníctvo od svojho právneho predchodcu - neb. poručiteľa P. T., ktorý zomrel dňa XX.XX.XXXX. Právny predchodca žalobcov tak ešte počas svojho života mohol namietať spornosť vlastníctva a zabrániť tak hroziacemu právnenému následku - uplynutiu 10 ročnej vydržacej lehoty, čo však nikdy počas svojho života neurobil a vlastnícke právo

ku spornému pozemku voči žalovanej neuplatnil, teda celkom zjavne ani právny predchodca žalobcov nepovažoval majetkovo-právne vzťahy k tomuto pozemku za sporné či nevyjasnené. Je tak zrejmé, že pokiaľ najneskôr v roku 1994 došlo k splneniu zákonných podmienok pre vydržanie vlastníckeho práva ku spornému pozemku na strane žalovanej, tak v čase smrti právneho predchodcu žalovaných v roku 1996 sa už táto osoba nemohla vlastníctva domáhať, keďže vlastníctvo už svedčilo v prospech inej osoby a hoci by bolo vlastnícke právo nadobudnuté aj vydržaním, vždy musí požívať rovnakú právnu ochranu, v súlade s čl. 20 Ústavy SR. Žalovaná sa tak považuje za oprávnenú vlastníčku nehnuteľnosti, ktorá je predmetom sporu. V tejto súvislosti upriamila pozornosť na rozhodnutie Ústavného súdu SR, ktorý sa vo svojom náleze I. ÚS 482/2013, z ktorej jej vyplýva, že pokiaľ teda ešte za života právneho predchodcu žalobcov 1-3 teda pred jeho smrťou v roku 1996 nastali také právne skutočnosti, s ktorými zákon spája stratu vlastníckeho práva poručiteľa a nadobudnutie vlastníctva inou osobou (vydržanie vlastníckeho práva žalovanou v roku 1994), niet dôvodu a naliehavého právneho záujmu na tom, aby súd rozhodol o „zrušení vydržania“ resp. o „odňatí vlastníctva nadobudnutého vydržaním“, s ohľadom na ústavne garantované princípy garantované článkom 20 Ústavy SR, v zmysle ktorých platí, že vlastnícke právo je neodňateľné s ohľadom na neodňateľnosť základných ľudských práv a súčasne že vlastnícke právo všetkých vlastníkov má rovnaký obsah a požíva rovnakú právnu ochranu - teda aj vlastnícke právo nadobudnuté hoc vydržaním sú povinné súdy chrániť a poskytovať mu rovnaký stupeň právnej ochrany ako vlastníckemu právu nadobudnutému zmluvou či dedením či iným spôsobom. S ohľadom na uvedené skutočnosti považujeme nárok uplatnený žalobou za nedôvodný.

7. K vyjadreniu žalovanej k žalobe sa žalobcovia vyjadrili prostredníctvom svojho právneho zástupcu podaním doručeným tunajšiemu súdu elektronicky dňa 11.08.2023, v ktorom uviedli, že predmetné vyjadrenie žalovanej opäť považujú za účelové, nemajúce dôkaznú silu spochybníť dôvodnosť žaloby avšak vzhľadom na hospodárnosť sa žalobcovia k jednotlivým tvrdeniam žalovanej nebudú vyjadrovať. Ďalej podotkli, že dôvodnosť žalobného návrhu v celom rozsahu potvrdzuje znalecký posudok č. 28/2022 znalca Ing. Jozefa Bujňáka, z ktorého je zrejmé, že spracovateľ pozemkových úprav Ing. KUTLÍK urobil chybu a správne zhotoviteľ toto pochybenie priznal a potvrdil svojim vyjadrením, ktoré bolo priložené k žalobe. V prílohe tohto podania doručili súdu Znalecký posudok Ing. Bujňáka, pričom originál tohto znaleckého posudku doručia súdu najneskôr na vytyčenom pojednávaní.

8. Súd vo veci stanovil termín pojednávania na deň 19.09.2023, ktorý bol následne na základe zhodného prehlásenia zástupcov strán, že medzi nimi môže dôjsť k dohode o vysporiadaní sporných otázok vlastníctva v danej veci, avšak tak, aby bol zároveň už určený termín pojednávania. Na tomto pojednávaní právny zástupca žalobcov tunajšiemu súdu zároveň doručil originál znaleckého posudku č. 28/2022 vypracovaný znalcom Ing. Jozefom Bujňákom.

9. Na pojednávaní dňa 10.10.2023 súd vec prejednal v prítomnosti žalobcu 1/ a právnych zástupcov strán, ktorí upustili od výsluchu oboch strán sporu.

10. Žalobcovia prostredníctvom svojho právneho zástupcu zotrvali na podanej žalobe. Poukázal na skutočnosť, že tu došlo jednoznačne k chybe spracovateľa ROEP. Žalovaná bola neoprávnené zapísaná v celosti. Poukázal aj na tú skutočnosť, že manžel žalovanej už v roku 1976 žaloval právnych predchodcov žalobcov o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva aj k predmetnému pozemku, kde najskôr okresný súd vyhovel, avšak odvolací súd v Banskej Bystrici návrh zamietol. Tieto rozsudky predložili súdu. Právna zástupkyňa žalovanej uviedla, že pokiaľ ide o vyjadrenie k žalobe, tak zotrváva na svojich písomných vyjadreniach. Poukazuje, že aj zo znaleckého posudku vyplýva, že tá parcela je takto zapísaná v katastri nehnuteľností už od roku 1983. Žalovaná teda splnila aj všetky podmienky vydržania. Je zrejmé, že bola dobromyseľná aj v tom, že ona nebola celkom znalá miestnych pomerov. Pokiaľ ide o žalobcami predložené rozsudky, tak tieto žalovanej známe neboli, avšak z týchto podľa nej vyplýva, že je možné sa domnievať, že v minulosti sa strany dohodli o reálnom rozdelení tohto spoločného dvora, nakoľko aj zo strany 8 znaleckého posudku vyplýva, že je tam oddelená žltá časť a časť zeleným lemovaním. Tá žltá časť bola predaná a môže sa teda ona domnievať, že k nejakej dohode o rozdelení tam došlo. K uvedenému sa vyjadril právny zástupca žalobcov tak, že žalovaná dedila najskôr len podiel 1/3 z pozemku, následne bola ROEP, kde na jej nebohého manžela boli neoprávnené zapísané aj 2/3- tiny, ktoré sú teraz predmetom žaloby a následne ich táto prededila. Keď sa tak stalo, tak odpredala časť pozemku na suseda Q.. K žiadnej dohode však nedošlo. Naopak žalobcovia utrpeli škodu. Keď sa žalobca v 1/ rade v 2016 dozvedel o chybe ROEP a išiel za žalovanou, táto mu sama povedala, že si uvedomuje, že ide o spoločný dvor. Aj z uvedeného je zrejmé, že žalovaná nemohla byť v

žiadnom prípade dobromyseľná. Právny zástupca žalobcov na záver uviedol, že vzhľadom na výsledky dokazovania má za to, že žalovaná nikdy nebola dobromyseľná. Vlastníctvo, resp. spoluvlastníctvo na ňu prešlo po jej zomrelom manželovi. Až následne po pozemkových úpravách, kde spracovateľ ROEP urobil chybu, sám túto chybu priznal a inicioval stretnutie na katastrálnom úrade, aby došlo k náprave, prešlo v dodatočnom dedičskom konaní spoluvlastníctvo zvyšnej časti pozemku v rozpore so zákonom. Žalobcovia jednoznačne preukázali, že vlastníctvo im patrí. Vzhľadom na uvedené navrhuje, aby súd žalobe vyhovel v celom rozsahu. Právna zástupkyňa žalovanej na záver uviedla, že rovnako zotrváva na skorších vyjadreniach. Žiada, aby súd hodnotil skutkový, právny stav v širších súvislostiach a síce, že žalovaná nadobudla vlastníctvo k spornému pozemku ešte v 1984 roku dedením s tým, že bola dobromyseľná v tom, že jej vlastníctvo patrí. S ohľadom na princíp materiálnej pravdy považovala stav zapísaný v katastri nehnuteľností za právny, nakoľko tento zápis bol realizovaný príslušnou štátnou inštitúciou, ktorej zákon zveruje túto kompetenciu a potvrdený aj komisiou ROEP. Žalovaná nemala vedomosť o pochybení komisie ROEP, resp. o chybnosti tohto zápisu. Preto zotrváva na doterajších vyjadreniach a zároveň dodáva, že žalovaná sa cíti ako vlastníčka predmetnej nehnuteľnosti v celosti.

11. Po zhodnotení vykonaného dokazovania súd zistil nasledovný skutkový a právny stav:

12. Predmetom žaloby bol pozemok v súčasnosti zapísaný v katastri nehnuteľností ako E-KN parc. č. 733 o výmere 510 m² - záhrada zapísaná na LV č. XXXX pre Obec a k. ú. I. v celosti na F. A., rod. V.. Zo znaleckého posudku znalca Ing. Jozefa Bujňáka (č. 28/2022) je zrejma spätná identifikácia uvedenej parcely, kedy táto bola vytvorená z pozemknoknižnej parcely č. 127, zapísanej v protokoloch č. 750, 844, kde druhá pozemknoknižná parcela č. 127 v protokole č. 750 mala podiel iba 1/3. Uvedená parcela 733 predstavovala v minulosti spoločný dvor.

13. Žalobcovia na základe osvedčenia o dedičstve D 1206/96, IV Dnot 294/1996 po poručiteľovi P. T. vydanom notárkou JUDr. Margitou Kakačkovou na základe poverenia Okresného súdu v Dolnom Kubíne okrem iného zdedili rodinný dom súp. č. XXX v I. (predtým súpisné číslo XXX) postavený na KN parc. č. 400 spolu s prevádzkovými stavbami (maštal' a kôľňa, humno, sypáreň na parc. č. 403, sypáreň na parc. č. 431, hnojisko), vonkajšími úpravami (prípojka vody, spevnené plochy, vonkajší záchod) to je nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXX k. ú. I. v časti A bez zápisu, v časti B1 na mene poručiteľa v 22/40-inách, predtým zapísané v protokole č. 844 pod A1, r.č. 1-2, pozemok zobrazený ako parcela s vyznačením parc. č. 125 dom s dvorom spoločným s domom v protokole 86 o výmere 395 m², 127 záhr. v 2/3 v prot. č. 86 o výmere 284 m², stav neidentický, parcely v intraviláne v cene podľa znaleckého posudku č. 79/2001 zo dňa 15.10.2001 vypracovaného Ing. Vladimírom Vajzerom v cene 123.464,- Sk. Žalovaná na základe rozhodnutia štátneho notárstva v Dolnom Kubíne zo dňa 24.02.1984 sp. zn. D 131/84 po V. A. (manželovi žalovanej) dedila o.i. aj nehnuteľnosti zapísané v prot. č. 750, pod A1 r. č. 1-2, parc. č. 126 a 127 pod B6 v 10/40-inách ešte na mene I. G., avšak na základe D 211/55 poručiteľovi vlastníckym právom patriace. Na základe uznesenia Okresného súdu Dolný Kubín 6D/111/2018, Dnot 173/2018 zo dňa 17.10.2018 po poručiteľovi V. A. (manžel žalovanej) nadobudla o. i. žalovaná nehnuteľnosti vedené na LV č. 2832 parc. reg. E p.č. 733 záhrada o výmere 510 m² pod B1 v 7/10-inách do svojho vlastníctva.

14. Z rozsudku Okresného súdu v Dolnom Kubíne sp. zn. 4C 139/76 zo dňa 12.05.1977 a rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 11Co 501/77 zo dňa 15.11.1977 súd zistil, že navrhovateľ V. A. (manžel žalovanej) žiadal voči ostávajúcím spoluvlastníkom (o. i. aj voči P. T. - právnemu predchodcovi žalobcov) zrušenie a vyporiadanie spoluvlastníctva k nehnuteľnostiam zapísaných v pozemknoknižnom protokole č. 750 pod r. č. 1, 2, m. č. 126-127 a v pozemknoknižnom protokole č. 844 pod r. č. 1, 2, m. č. 125, 127 v k. ú. obce I. s tým, že okresný súd mu vyhovel, avšak následne odvolací súd toto rozhodnutie citovaným rozsudkom zmenil tak, že návrh zamietol z dôvodu, že reálna deľba nie je možná, nakoľko odporcovia majú na uvedených parcelách postavené stavby a nie je teda možné rozdeliť uvedené nehnuteľnosti (parcely), ani prikázanie podielu niektorému z účastníkov či predajom nehnuteľnosti.

15. Z vyššie uvedeného je zrejme, že zápis vlastníctva podielu 7/10-ín k žalovanej parcele nadobudla žalovaná na základe uznesenia o dedičstve č. 6D/11/2018, resp. podiel 3/10-iny na základe D 131/84. V danom prípade však (ako vyplýva z vyjadrenia zhotoviteľa diela ROEP z roku 2005 Ing. Jaroslava Kutlíka) pri prešetrovaní vlastníctva počas zhotovovania ROEP došlo k chybe, keď pri zápise do katastra v roku 2005 sa vlastníctvo omylom zapísalo len z protokolu č. 750 v podiele 1/1, pričom tam mal byť podiel 1/3 (A.) a zvyšné 2/3 mali byť vlastníci uvedení z protokolu č. 844. Skutočnosť chybného prešetrovania

pri spracovaní diela ROEP potvrdil aj znalecký posudok znalca Ing. Jozefa Bujňáka, ktorý obsahuje aj presnú spätnú identifikáciu celého spoločného dvora, teda pozemnoknižných parciel 126 a 127. Na základe chybného zápisu ROEP žalovaná potom v dodatočnom konaní v roku 2018 zdedila aj podiel 7/10-ín.

16. V danom prípade súd ešte poukazuje na skutočnosť, že aj v súčasnosti na žalovanej parcele existujú stavby vo vlastníctve žalobcov (ktorých fotografie sú v pripojenom znaleckom posudku), ktoré sú spomínané aj v citovaných rozsudkoch z roku 1977, pre ktoré nebolo možné zrušiť a vyporiadať podielové spoluvlastníctvo právnych predchodcov strán.

17. V zmysle § 126 ods. 1 Občianskeho zákonníka, vlastník má právo na ochranu proti tomu, kto do jeho vlastníckeho práva neoprávnene zasahuje; najmä sa môže domáhať vydania veci od toho, kto mu ju neprávom zadržuje.

18. V zmysle § 132 ods. 1 Občianskeho zákonníka, vlastníctvo veci možno nadobudnúť kúpou, darovacou alebo inou zmluvou, dedením, rozhodnutím štátneho orgánu alebo na základe iných skutočností ustanovených zákonom.

19. V zmysle § 130 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak je držiteľ so zreteľom na všetky okolnosti dobromyseľný o tom, že mu vec alebo právo patrí, je držiteľom oprávneným. Pri pochybnostiach sa predpokladá, že držba je oprávnená.

20. V zmysle § 134 ods. 1, 2, 3, 3 Občianskeho zákonníka: (1) Oprávnený držiteľ sa stáva vlastníkom veci, ak ju má nepretržite v držbe po dobu troch rokov, ak ide o hnutelnosť, a po dobu desať rokov, ak ide o nehnuteľnosť. (2) Takto nemožno nadobudnúť vlastníctvo k veciam, ktoré nemôžu byť predmetom vlastníctva, alebo k veciam, ktoré môžu byť len vo vlastníctve štátu alebo zákonom určených právnických osôb (§ 125). (3) Do doby podľa odseku 1 sa započíta aj doba, po ktorú mal vec v oprávnenej držbe právny predchodca. (4) Pre začiatok a trvanie doby podľa odseku 1 sa použijú primerane ustanovenia o plynutí premlčacej doby.

21. Súd sa v prvom rade zaoberal prípustnosťou takejto určovacej žaloby a s tým spojenou existenciou naliehavého právneho záujmu na požadovanom určení, keďže tento nevyplýva z osobitného právneho predpisu. Žalobcovia sa podanou žalobou domáhali určenia, že sú vlastníkami pozemku E-KN parc. č. 733 o výmere 510 m² - záhrada, zapísaný na LV č. XXXX pre obec a k. ú. I., okres Dolný Kubín v podiele 2/3-tiny, a že táto patrí do podielového spoluvlastníctva žalobcov v 1/, 2/ a 3/ rade, a to každému v podiele 1/3-tina. Podľa § 137 písm. c) pred bodkočiarkou CSP, sa žalobou možno domáhať, aby sa rozhodovalo najmä o určení, či tu právo je, alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem. Žalobcovia naliehavý právny záujem na určení ich spoluvlastníckeho práva k predmetnému pozemku odôvodňovali tým, že nie sú zapísaní ako spoluvlastníci uvedenej parcely v katastri nehnuteľností, pričom ako vlastníčka tohto pozemku (v podiele 1/1) je zapísaná žalovaná, ktorá odmieta uznať nárok žalobcov a zároveň sa snaží svoj podiel previesť na tretiu osobu. Súd dospel k názoru, že na takomto určení žalobcovia majú naliehavý právny záujem, keďže žalobcovia nemôžu dosiahnuť zmenu zápisu vlastníckeho práva k predmetnej parcele v katastri nehnuteľností inak, len ako na základe meritórneho rozhodnutia súdu.

22. V súdenom prípade, či už z vyhlásenia zhotoviteľa ROEP o chybnom zápise, resp. aj zo znaleckého posudku je zrejmé, že žalovaná ani jej právny predchodca - manžel, neboli nikdy v celosti ako vlastník pozemku (ov), z ktorých bola vytvorená žalovaná parcela. V danom prípade teda súd musel skúmať, či nemohli nadobudnúť vlastníctvo aj podielu 7/10-ín (ktoré dedila na základe chybného zápisu až v roku 2018). Vydržanie je osobitný originárny spôsob nadobudnutia vlastníckeho práva zo zákona, kde však treba splniť požadované predpoklady, a to že musí ísť o spôsobilý predmet vydržania (v danom prípade niet sporu o tom, že žalovaný pozemok je spôsobilým predmetom vydržania), držba musí byť oprávnená, držba musí byť nepretržitá počas celej zákonom stanovenej doby. Keďže žalovaná tvrdila, že nadobudla vlastnícke právo k žalovanej parcele vydržaním, súd sa musel vyporiadať s tým, či splnila vyššie citované predpoklady, pričom mal za to, že žalovaná nespĺnila predpoklady v tom, že nielenže nebola oprávnenou držiteľkou, ale nepreukázala ani držbu celej parcely a zároveň preto nespĺnila ani predpoklad nepretržitosti držby. Je zrejmé, že v minulosti nedošlo medzi spoluvlastníkmi k žiadnej reálnej delbe spoločného dvora a rozsudky z roku 1977 sú takým dôkazom, z ktorého je jednoznačne zrejmé, že právny predchodca žalovanej, jej manžel, si uvedomoval spoluvlastníctvo

predmetnej žalovanej parcely, resp. celého spoločného dvora. Týmto je vylúčená jeho oprávnená držba spoluvlastníckeho podielu 7/10-in k predmetnej parcele, pretože fakticky neovládal uvedený pozemok v celosti, nemal vôľu nakladať s týmto pozemkom ako so svojím, to znamená akoby mu patril v celosti a nemal dobrú vieru, nakoľko podaním návrhu na zrušenie a vyporiadanie spoluvlastníctva si jasne uvedomoval, že nie je vlastníkom v celosti, ale že je spoluvlastníkom aj s právnymi predchodcami žalobcov. Keďže však išlo o blízku osobu žalovanej, o jej manžela, ani ona nemôže mať dobrú vieru, pretože možno od nej rozumne požadovať, aby vedela o tom, že jej manžel mal o tento pozemok spor, že uznával spoluvlastníctvo právnych predchodcov žalobcov a možno len konštatovať, že skutočne odmietla akceptovať nápravu chybného zápisu diela ROEP. Navyše ani neuniesla dôkazné bremeno držby pozemku v celosti, nakoľko v súčasnosti sa stále na tomto nachádzajú stavby vlastnícky patriace žalobcom a držba je aj faktické ovládanie veci, kde túto náležitosť oprávnenej držby, resp. aj držby samotnej, taktiež žalovaná nepreukázala, neuniesla v tomto dôkazné bremeno.

23. Vzhľadom na zistený skutkový stav je zrejmé, že žalobcovia majú právo na ochranu svojho vlastníckeho práva k spoluvlastníckemu podielu, ktorý je predmetom žaloby, nakoľko je zrejmé, že žalovaná sa stala vlastníčkou tohto podielu len na základe chyby pri zhotovovaní diela ROEP. Zároveň neuniesla dôkazné bremeno ohľadne originárneho nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto podielu, resp. k pozemku v celosti, neuniesla dôkazné bremeno, že došlo v danom prípade k vydržaniu, nakoľko nepreukázala ani držbu, ani to, že táto držba mohla byť oprávnená tak, ako to súd zdôvodnil v predchádzajúcich odsekoch. Z uvedeného dôvodu súd žalobe v celosti vyhovel.

24. O trovách konania súd rozhodol podľa § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP tak, že priznal žalobcom, ktorí mali vo veci plný úspech (keďže žalobe bolo vyhovené), proti žalovanej nárok na ich náhradu v rozsahu 100 %. O konkrétnej výške priznaných trov súd s poukazom na § 262 ods. 2 CSP rozhodne po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Námestovo (§ 362 ods. 1 CSP).

V odvolaní sa musí okrem všeobecných náležitostí podania stanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a jeho podpísania) a § 127 ods. 2 CSP (uvedenie spisovej značky tohto konania) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) - § 363 CSP.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP).